

[Ministeren for skatter og afgifter.]
ejendomme, hvor det pågældende medlem af vurderingsmyndigheden kan have en interesse i vurderingens udfald.

Da vurderingsloven ikke har været ændret siden 1970, er det endvidere påkrævet at foretage forskellige ændringer som følge af den udvikling, som er sket i de forløbne år. Herved tænkes blandt andet på prisudviklingen, som gør det ønskeligt at forhøje beløbsgrænsen for omvurderinger. En anden ændring i omvurderingsreglerne er en følge af ændringer i zonelovgivning.

Blandt de andre ændringsforslag kan nævnes, at reglerne for vurderingen af ejerlejligheder foreslås ændret som følge af en højesteretsdom, og at besigtigelsesreglerne foreslås udbygget efter henstilling fra folketingets ombudsmand. Den i praksis gennemførte ordning, hvorefter kommunerne yder vurderingsrådene kontormæssig bistand, foreslås endvidere lovfæstet.

Herudover foreslås en række ændringer, hovedsagelig af teknisk karakter, hvorom jeg skal henvise til bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Med disse ord skal jeg anbefale forslaget til tingets hurtige og velvillige behandling, idet jeg gør opmærksom på, at det af hensyn til registreringen af oplysninger i bygnings- og boligregistret til brug for 16. almindelige vurdering vil være vigtigt, at både vurderingslovforslaget og forslaget om bygnings- og boligregistrering gennemføres snarest.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg har herved den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om bygnings- og boligregistrering.

Det register, som regeringen hermed søger tilvejebragt hjemmel for at skabe, skal indeholde en række vigtige oplysninger om vore bygninger og boliger. Hovedformålet er, at registret skal kunne give os mere udtømmende og bedre oplysninger om forholdene. Det offentlige — og det gælder både stat og kommune — får derigennem et bedre grundlag at træffe sine politiske beslutninger på inden for ejendoms- og boligområdet. Det skulle give mulighed for en sikrere planlægning.

Det er endvidere betydningsfuldt, at vi — når registret er oprettet — kan tilveje-

bringe oplysningerne uden at skulle ulejlige borgerne. Eksempelvis kan undgås at udsende spørgeskemaer i forbindelse med folke- og boligtællinger, ligesom ejendomsvurderingsskemaer for parcelhuse bliver overflødige og kan begrænses stærkt i omfang for andre ejendomme.

Grundelementet i bygnings- og boligregistret er det kommunale ejendomsregister. Registreringen er en kommunal opgave. Den udbygning, som skal foretages efter lovforslaget, skal sikre, at de enkelte kommunale registre opbygges ensartet og indeholder de oplysninger, som både staten og kommunerne har brug for.

Lovforslaget bygger på resultatet af et udvalgsarbejde, hvor også kommunerne har deltaget, og kommunerne bliver hovedhjørnestenen i det praktiske arbejde. De myndigheder, der er tillagt boligministeren, skal især tjene til at sikre, at registrets oplysninger er entydige, således at der virkelig bliver tale om et landsdækkende bygnings- og boligregister. Jeg vil gerne i denne forbindelse oplyse, at jeg i mine forhandlinger med kommunerne har givet tilsagn om, at der vil blive forhandlet med kommunerne, inden der fastsættes regler i medfør af loven, og at det selvsagt er tanken at søge opnået enighed med kommunerne om indholdet af disse regler.

For at få en sikrere identifikation af de enkelte enheder i etageejendomme indeholder forslaget regler om nummerering af enhederne ved skiltning. Disse regler foreslås for at sikre sig imod fejltagelser og har navnlig til formål at gøre det lettere at bruge registret i samarbejde med folkeregistret. Det er derfor i forslaget med stærk støtte af de kommunale organisationer lagt til grund, at skiltning gennemføres i alle nye etageejendomme, og at det herudover overlades til kommunalbestyrelsen at beslutte skiltning i ældre bebyggelser. Det er min opfattelse, at denne adgang vil blive benyttet af de større kommuner, hvor behovet for en sådan identifikationsmulighed jo ifølge sagens natur også er størst.

Om forslagets økonomiske aspekter vil jeg især fremhæve, at etableringsudgiften på 15 mill. kr., som forslaget medfører for kommunerne, må ses i sammenhæng med de betydelige beløb, som kommunerne sparer

[Boligministeren.]

ved, at der ikke skal afholdes folke- og bolig-tælling, og ved den forenkledede ejendomsvurderingsprocedure, som jeg har omtalt.

Den 16. almindelige vurdering skal afholdes i 1977, og det har været planlagt i 1978 at gennemføre en folke- og bolig-tælling. Hvis denne tælling skal gennemføres via registret, og hvis besparelserne skal kunne slå igennem allerede i forbindelse med den 16. almindelige vurdering, er det nødvendigt, at loven gennemføres snarest.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, anbefaler jeg forslaget til tingets hurtige og villige behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for driftslån til virksomheder inden for konsumfiskeindustrien [af Maigaard m. fl.].

(Lovforslag nr. 90. Fremsat 20/11 75).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for driftslån til ejere af fiskerfartøjer [af Maigaard m. fl.].

(Lovforslag nr. 91. Fremsat 20/11 75).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Formanden:

Taletiden er for ordførerne indtil 10 minutter.

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Jeg har naturligvis med interesse set de to lovforslag, som nu er fremkommet fra socialistisk folkeparti, og jeg konstaterer, at de i nogen grad er i overensstemmelse med de udtalelser, hr. Maigaard under fiskeridebatten og under behandlingen af disse forslag har givet udtryk for, dog at han på visse områder har modereret sine standpunkter og synspunkter med hensyn til de to lovforslag.

Med hensyn til selve formen for statens garantistillelse kan jeg sige, at efter de forhandlinger, som har været ført af handelsministeren og mig selv med hypotekbanken

og bankernes og sparekassernes organisation er det nu sådan, at bankernes og sparekassernes organisation har anbefalet deres medlemmer at gå ind i lånearrangementet på baggrund af de love, som er vedtaget.

Det er da også med tilfredshed, vi i fiskeriministeriet har konstateret, at de to vedtagne love nu fungerer. Jeg kan således nævne, at der indtil den 31. december 1975 er modtaget 62 ansøgninger i henhold til de to love. Heraf er der for 48 ansøgningers vedkommende bevilget statsgaranti for driftslån til ejere af fiskerfartøjer på i alt 3,7 mill. kr., og for 3 ansøgningers vedkommende for driftslån til virksomheder inden for konsumfiskeindustrien på i alt 6 mill. kr. Efter den 31. december er der i Fiskeribanken modtaget ansøgninger fra 10 ejere af fiskerfartøjer for i alt en lille million, sådan at vi nu må konstatere, at de garantiordninger, som folkettinget har vedtaget, fungerer.

Med hensyn til forslaget om en rentesikring i de to love skal jeg da ikke undlade at gøre opmærksom på, at det vel ikke kan undgå at bringe nogle konsekvenser for andre love af lignende karakter. Jeg kan i den forbindelse henvise til, at vi under landbrugsministeriets ressort har en lov om statsgaranti for lån til gartnerne efter nøjagtig samme principper, som er indeholdt i de her omtalte love, at handelsministeren har en lov om garantier til mindre erhvervs virksomheder, og at vi for ganske nylig her i folkettinget har vedtaget en lov om tørkelån til landmænd, alt sammen under den forudsætning, at de pågældende vel får en statsgaranti, men at de betaler den på markedet normale rente. Derfor vil jeg da gerne sige, at skulle man fra folketingets side ønske at indføre princippet om rentetilskud i de her behandlede love, forudsiger jeg, at det ikke ville kunne undgå at få konsekvenser for en række andre områder, hvor staten er indblandet med hensyn til garantier, uden at man af den grund har fundet sig foranlediget til at bevilge statstilskud til betaling af renten.

Endelig vil jeg sige, at der inden for fiskerierhvervet heldigvis er en begyndende bedring på vej, fortrinsvis i kraft af, at der nu betales væsentlig bedre priser for industrifisken, end der gjorde, da vi i sin tid behandlede de helt akutte problemer i fiskerierhvervet. Det er vel således, at de priser, som